

USTAWA
z dnia 9 lipca 2003 r.

**Opracowano na
podstawie: Dz.U. z
2003 r. Nr 139, poz.
1326.**

o Wojskowych Służbach Informacyjnych

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Tworzy się Wojskowe Służby Informacyjne jako wyodrębnioną i wyspecjalizowaną służbę wchodzącą w skład Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Wojskowe Służby Informacyjne są służbą specjalną i służbą ochrony państwa właściwą w sprawach obronności państwa i bezpieczeństwa Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Działalność Wojskowych Służb Informacyjnych podlega kontroli Sejmu.
4. Nazwa „Wojskowe Służby Informacyjne” oraz jej skrót „WSI” przysługują wyłącznie Wojskowym Służbom Informacyjnym.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) „Siły Zbrojne” - Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) „WSI” - Wojskowe Służby Informacyjne;
- 3) „żołnierze WSI” - żołnierzy zawodowych pełniących czynną służbę wojskową na stanowiskach służbowych w jednostkach organizacyjnych WSI;
- 4) „Sąd” - Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie;
- 5) „Kpk” - ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188).

Rozdział 2

Zakres działania i organizacja Wojskowych Służb Informacyjnych

Art. 3.

1. Do zadań WSI należy:

- 1) rozpoznawanie, zapobieganie oraz zwalczanie zewnętrznych i wewnętrznych zagrożeń godzących w niepodległość państwa i niepodzielność jego terytorium, bezpieczeństwo i nienaruszalność jego granic oraz w obronność państwa i bezpieczeństwo Sił Zbrojnych;
- 2) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie, podlegających orzecznictwu sądów wojskowych, przestępstw:
 - a) przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstw wojennych,
 - b) szpiegostwa, terroryzmu, przestępstw określonych w części wojskowej Kodeksu karnego i innych przestępstw przeciwko obronności państwa albo popełnionych na szkodę państwa sojuszniczego,
 - c) przeciwko ochronie informacji niejawnych, dotyczących obronności państwa,
 - d) w dziedzinie badań naukowych i prac rozwojowych oraz produkcji i obrotu towarami, technologiami i usługami o przeznaczeniu wojskowym, realizowanych przez przedsiębiorców, szkoły wyższe i jednostki badawczo-rozwojowe nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, a także przez inne jednostki organizacyjne prowadzące badania naukowe lub prace rozwojowe albo wykonujące produkcję lub usługi na potrzeby obronności państwa lub Sił Zbrojnych,
 - e) nielegalnego wytwarzania, posiadania i obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi, jak również środkami masowej zagłady, w obrocie krajowym i międzynarodowym- oraz współdziałanie w tym zakresie z organami powołanymi do ścigania ich sprawców;
- 3) realizowanie, w granicach swojej właściwości określonej w przepisach ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155), zadań służby ochrony państwa oraz zadań związanych z pełnieniem przez Szefa WSI funkcji krajowej władzy bezpieczeństwa, w zakresie ochrony informacji niejawnych w stosunkach międzynarodowych, dotyczących spraw obronności państwa;
- 4) uzyskiwanie, gromadzenie, przetwarzanie, analizowanie i przekazywanie właściwym organom informacji mogących mieć istotne znaczenie dla obronności państwa oraz zdolności bojowej i bezpieczeństwa Sił Zbrojnych;
- 5) rozpoznawanie i analizowanie zagrożeń występujących w rejonach napięć, kryzysów i konfliktów międzynarodowych, mających wpływ na obronność państwa, oraz podejmowanie działań w celu eliminowania tych zagrożeń;

- 6) ochrona bezpieczeństwa jednostek wojskowych, a także żołnierzy wykonujących zadania służbowe oraz pełniących służbę poza granicami państwa;
 - 7) prowadzenie wywiadu i kontrwywiadu radioelektronicznego oraz kryptoanaliza i kryptografia;
 - 8) realizowanie przedsięwzięć wynikających z sojuszy i układów wojskowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
 - 9) uczestniczenie w planowaniu i przeprowadzaniu kontroli realizacji umów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia;
 - 10) współdziałanie w organizowaniu polskich przedstawicielstw wojskowych za granicą oraz utrzymywanie kontaktów z członkami wojskowego korpusu dyplomatycznego akredytowanymi w Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 11) podejmowanie innych działań określonych w odrębnych ustawach i umowach międzynarodowych.
2. Zadania, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem pkt 3, są realizowane wyłącznie na rzecz lub w interesie Sił Zbrojnych, w związku z ich działalnością na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza jej granicami.
 3. W czasie stanów nadzwyczajnych, w razie ogłoszenia powszechnej lub częściowej mobilizacji, oraz w czasie wojny WSI wykonują także inne zadania wynikające z odrębnych przepisów.
 4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, formy i metody wykonywania przez WSI zadań, o których mowa w ust. 1.

Art. 4.

1. Minister Obrony Narodowej określa kierunki działania WSI.
2. Szef WSI przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej:
 - 1) roczny plan działania na rok następny - najpóźniej na 3 miesiące przed końcem roku kalendarzowego;
 - 2) sprawozdanie z działalności WSI za poprzedni rok kalendarzowy - corocznie do dnia 31 stycznia następnego roku.

Art. 5.

1. Realizując zadania, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, 4, 5, 7 i 8, WSI uwzględniają w szczególności operacyjno-taktyczne potrzeby Sił Zbrojnych.
2. WSI przy realizacji swoich zadań współdziałają:
 - 1) ze Sztabem Generalnym Wojska Polskiego i innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Obrony Narodowej oraz dowódcami rodzajów Sił Zbrojnych, okręgów wojskowych, garnizonów wojskowych i jednostek wojskowych;
 - 2) z odpowiednimi organami, służbami i instytucjami podległymi ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;

- 3) z odpowiednimi organami, służbami i instytucjami podległymi ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych;
 - 4) z odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi podległymi ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;
 - 5) z innymi organami, służbami i instytucjami uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.
3. Współdziałanie WSI z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencją Wywiadu oraz Żandarmerią Wojskową regulują odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz.U. Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844 i Nr 113, poz. 1070) i ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz.U. Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804 oraz z 2003 r. Nr 113, poz. 1070).
4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb współdziałania WSI z organami, służbami, instytucjami i jednostkami organizacyjnymi, o których mowa w ust. 2 pkt 3-5, uwzględniając właściwość tych organów oraz WSI.
5. Minister Obrony Narodowej, mając na uwadze przepisy ustawy, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3, określi, w drodze zarządzenia, zakres i tryb współdziałania WSI z organami wojskowymi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, z uwzględnieniem właściwości tych organów oraz WSI.
6. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw zagranicznych określą, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, zakres i tryb współdziałania WSI z organami, służbami i instytucjami, o których mowa w ust. 2 pkt 2, uwzględniając właściwość tych organów oraz WSI, a także niejawną charakter tego współdziałania.

Art. 6.

Szef WSI w celu realizacji zadań WSI, po uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej, może podejmować współdziałanie i zawierać porozumienia z właściwymi organami, służbami i instytucjami krajowymi oraz zagranicznymi.

Art. 7.

Instytucje państwowe, organy administracji rządowej, organy samorządu terytorialnego, dowódcy (szefowie) jednostek (instytucji) wojskowych oraz przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie użyteczności publicznej są obowiązani, w zakresie swojego działania, do współdziałania z WSI, a w szczególności do udzielania pomocy w realizacji zadań WSI.

Art. 8.

1. Szefa WSI wyznacza na stanowisko służbowe i zwalnia z niego Minister Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów, Kolegium do Spraw Służb Specjalnych i sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych.

2. Zastępców Szefa WSI wyznacza na stanowiska służbowe i zwalnia z nich Minister Obrony Narodowej, na wniosek Szefa WSI, po zasięgnięciu opinii sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych.
3. Minister Obrony Narodowej wyznacza Szefa WSI i jego zastępców spośród żołnierzy zawodowych pełniących czynną służbę wojskową jako służbę stałą.

Art. 9.

1. Szef WSI podlega bezpośrednio Ministrowi Obrony Narodowej.
2. Szef WSI jest przełożonym wszystkich żołnierzy WSI.
3. Szef WSI kieruje WSI bezpośrednio lub przez swoich zastępców.

Art. 10.

Strukturę WSI tworzą następujące pionory funkcjonalne:

- 1) analityczno-informacyjny;
- 2) wywiadu wojskowego;
- 3) kontrwywiadu wojskowego;
- 4) ochrony informacji niejawnych;
- 5) zabezpieczenia;
- 6) przedstawicielstw wojskowych;
- 7) dowódczo-sztabowy.

Art. 11.

1. W skład WSI wchodzi następujące jednostki organizacyjne:
 - 1) Inspektorat WSI;
 - 2) terenowe jednostki organizacyjne WSI;
 - 3) specjalistyczne jednostki organizacyjne WSI.
2. Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzeń:
 - 1) nadaje statut WSI, który określa ich strukturę i organizację wewnętrzną;
 - 2) określa zakres działania Inspektoratu WSI;
 - 3) tworzy i znosi terenowe oraz specjalistyczne jednostki organizacyjne WSI;
 - 4) określa etaty zbiorcze WSI, które ustalają liczbę, rodzaje i rangi stanowisk służbowych występujących w jednostkach organizacyjnych WSI, a także kwalifikacje wymagane na tych stanowiskach.
3. Szef WSI może tworzyć zespoły o charakterze stałym lub doraźnym, określając ich nazwę, skład osobowy oraz szczegółowy zakres i tryb działania.

Art. 12.

1. Działalność WSI, z zastrzeżeniem ust. 3, jest finansowana z budżetu państwa w części Obrona narodowa.
2. Koszty realizacji zadań WSI, w zakresie których - ze względu na wyłączenie ich jawności - nie mogą być stosowane przepisy ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 594 i Nr 96, poz. 874), ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152 i Nr 139, poz. 1324) i ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664, Nr 113, poz. 984 i Nr 197, poz. 1661 oraz z 2003 r. Nr 2, poz. 16 i Nr 130, poz. 1188), są finansowane z utworzonego na ten cel funduszu operacyjnego WSI.
3. W celu wspierania realizacji zadań WSI tworzy się środek specjalny Szefa WSI, którego wpływy pochodzą z realizacji zadań i przedsięwzięć wykonywanych we współpracy ze służbami specjalnymi innych państw.
4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzeń niepodlegających ogłoszeniu:
 - 1) szczegółowe zasady tworzenia, ewidencjonowania i gospodarowania funduszem operacyjnym WSI, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając mienie nabyte ze środków tego funduszu;
 - 2) szczególne zasady planowania, ewidencjonowania i wydatkowania środka specjalnego, o którym mowa w ust. 3, oraz sposób jego rozliczania z budżetem państwa.

Art. 13.

1. Materiały archiwalne oraz inną dokumentację WSI przechowuje się w archiwum wyodrębnionym WSI.
2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania z materiałami archiwalnymi i inną dokumentacją WSI oraz warunki dostępu do zasobów archiwum wyodrębnionego WSI i korzystania z tych zasobów, uwzględniając w szczególności przepisy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach oraz o ochronie informacji niejawnych.

Art. 14.

1. Legitymacja żołnierza WSI jest dokumentem potwierdzającym pełnienie czynnej służby wojskowej przez żołnierza WSI na stanowisku służbowym w jednostce organizacyjnej WSI oraz posiadanie przez niego uprawnień wynikających z zakresu działania WSI.
2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres danych zawartych w legitymacji żołnierza WSI, wzór tej legitymacji, organ właściwy do jej wydawania, wymiany i unieważniania oraz przypadki, w których podlega ona wymianie, zwrotowi lub unieważnieniu, a także tryb postępowania w razie jej utraty, jak również sposób posługiwania się tą legitymacją, uwzględniając przepisy o wojskowych dokumentach osobistych żołnierzy zawodowych.

Art. 15.

Świętem WSI jest dzień 25 października.

Art. 16.

1. WSI posiadają swój znak.
2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku WSI i sposób jego używania, uwzględniając przepisy o znakach Sił Zbrojnych.

Rozdział 3**Uprawnienia i obowiązki żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych****Art. 17.**

W granicach zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1, żołnierze WSI wykonują:

- 1) czynności analityczno-informacyjne;
- 2) czynności operacyjno-rozpoznawcze;
- 3) czynności wynikające z przepisów o ochronie informacji niejawnych;
- 4) inne czynności służbowe wynikające z przepisów o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych

- zgodnie z zakresami działania jednostek organizacyjnych WSI, w których pełnią służbę oraz zakresami obowiązków przypisanych do zajmowanych stanowisk służbowych.

Art. 18.

Żołnierze WSI w toku wykonywania czynności służbowych mają obowiązek respektowania godności ludzkiej oraz przestrzegania i ochrony wolności, praw człowieka i obywatela, a także działania w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste i majątkowe osoby, wobec której czynności te są podejmowane.

Art. 19.

1. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez WSI wskazują, że sprawa będąca ich przedmiotem należy do zakresu działania innych organów, służb lub instytucji, WSI przekazują uzyskane informacje i materiały właściwemu podmiotowi.
2. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez organy, służby lub instytucje uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych wskazują, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności należy do zakresu działania WSI, podmioty te przekazują uzyskane informacje i materiały WSI.
3. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez WSI potwierdzają popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo wykroczenia lub wykroczenia skarbowego, przekazują one uzyskane informacje i materiały odpowiednio

prokuratorowi, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policji lub Straży Granicznej.

Art. 20.

1. Żołnierze WSI wykonując czynności operacyjno-rozpoznawcze, mają prawo do:
 - 1) wydawania poleceń określonego zachowania się, w granicach niezbędnych do wykonania czynności, o których mowa w pkt 2-6;
 - 2) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości;
 - 3) dokonywania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagażu osobistego, a także sprawdzania ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego, z wyjątkiem środków transportu przewożących znaki pieniężne, w razie powzięcia uzasadnionego podejrzenia co do popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary;
 - 4) monitorowania i rejestrowania, przy użyciu środków technicznych:
 - a) obrazu zdarzeń związanych z zakresem działania WSI w miejscach publicznych,
 - b) dźwięku towarzyszącego zdarzeniom, o których mowa w lit. a;
 - 5) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, dowódców (szefów) jednostek (instytucji) wojskowych oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i przedsiębiorcy są obowiązani, w zakresie swojego działania, do udzielania nieodpłatnie tej pomocy w ramach obowiązujących przepisów prawa;
 - 6) zwracania się o niezbędną pomoc do innych podmiotów niż wymienione w pkt 5, jak również zwracania się w nagłych przypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy; wymienione podmioty i osoby są obowiązane do udzielenia nieodpłatnie tej pomocy w ramach obowiązujących przepisów prawa.
2. Żołnierze WSI w wypadkach niecierpiących zwłoki, mogą dokonać zatrzymania osób oraz przeszukania osób, pomieszczeń i innych miejsc w trybie i w przypadkach określonych w przepisach Kpk, jeżeli okoliczności zdarzenia uniemożliwiają przeprowadzenie tych czynności przez Żandarmerię Wojskową lub inny uprawniony organ.
3. Osobie zatrzymanej, przeszukanej lub u której dokonano przeszukania, przysługują uprawnienia przewidziane w Kpk.
4. Zatrzymanie osoby można dokonać tylko wówczas, gdy inne środki okazały się bezcelowe lub nieskuteczne.
5. Osobę zatrzymaną należy niezwłocznie poddać w razie uzasadnionej potrzeby badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.
6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając dostosowany do sytuacji sposób przeprowadzania czynności podejmowanych przez żołnierzy WSI w ramach ustawowych uprawnień oraz ich obowiązki podczas realizacji tych czynności.

Art. 21.

1. Żołnierze WSI mogą stosować, wobec osób niepodporządkowujących się ich poleceniom wydanym na podstawie przepisów prawa oraz wobec osób uniemożliwiających im wykonanie czynności służbowych, następujące środki przymusu bezpośredniego:
 - 1) siłę fizyczną w postaci chwytów obezwładniających oraz podobnych technik obrony;
 - 2) kajdanki;
 - 3) paralizatory elektryczne;
 - 4) broń gazową i ręczne miotacze gazu.
2. Wobec kobiet w widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje, że nie ukończyły 13 lat, starców oraz osób o widocznym kalectwie można stosować wyłącznie chwytów obezwładniające.
3. Siłę fizyczną można stosować w celu odparcia czynnej napaści, zmuszenia do wykonania polecenia wydanego na podstawie przepisów prawa albo zatrzymania osoby w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 2.
4. Kajdanki można stosować wobec osoby, której wygląd wskazuje na wiek powyżej 17 lat zatrzymanej lub doprowadzanej w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 2, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa jej ucieczki albo dokonania przez nią czynnej napaści lub stawiania czynnego oporu albo jeżeli zachowuje się ona agresywnie.
5. Paralizatory elektryczne, broń gazową i ręczne miotacze gazu można stosować w celu odparcia czynnej napaści, pokonania czynnego oporu albo udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej lub doprowadzonej w przypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 2.
6. Żołnierze WSI mogą stosować jedynie środki przymusu bezpośredniego odpowiadające potrzebom wynikającym z zaistniałej sytuacji i niezbędne do wymuszenia podporządkowania się wydanym poleceniom, wykonania czynności służbowych lub odparcia czynnej napaści oraz powodujące możliwie najmniejszą dolegliwość dla osoby, wobec której zostały użyte.
7. Środki przymusu bezpośredniego mogą być stosowane po uprzednim wezwaniu do zachowania się zgodnego z prawem oraz po bezskutecznym uprzedzeniu o zamiarze ich użycia.
8. Można odstąpić od wymogów określonych w ust. 7, jeżeli zwłoka:
 - 1) w zastosowaniu środków przymusu bezpośredniego groziłaby niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego, wolności obywateli albo uszkodzeniem mienia;
 - 2) uniemożliwiłaby ujęcie osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa lub poszukiwanej albo umożliwiłaby ucieczkę takiej osoby.
9. Od stosowania środków przymusu bezpośredniego należy odstąpić, gdy osoba, wobec której użyto tych środków, podporządkowała się wydanym poleceniom.

10. Żołnierz WSI jest obowiązany udzielić pierwszej pomocy osobie zranionej wskutek zastosowania środka przymusu bezpośredniego, a w razie potrzeby wezwać lekarza.
11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb stosowania przez żołnierzy WSI środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, a także sposób dokumentowania przypadków zastosowania tych środków, uwzględniając potrzebę ochrony interesów osób, wobec których mogą być one użyte.

Art. 22.

1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 21 ust. 1, okazały się niewystarczające lub jeżeli ich użycie ze względu na okoliczności zdarzenia nie jest możliwe, żołnierze WSI mają prawo użycia broni palnej wyłącznie:
 - 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność żołnierza lub innej osoby albo w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu;
 - 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie może zagrozić życiu, zdrowiu lub wolności żołnierza albo innej osoby;
 - 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie i przemocą odebrać broń palną żołnierzowi lub innej osobie uprawnionej do jej posiadania;
 - 4) w celu odparcia niebezpiecznego, bezpośredniego i gwałtownego zamachu na obiekty lub urządzenia ważne dla obronności państwa lub bezpieczeństwa Sił Zbrojnych;
 - 5) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka;
 - 6) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni jest dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1-5;
 - 7) w celu ujęcia osoby, o której mowa w pkt 6, jeśli schroniła się ona w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności zdarzenia wynika, że może użyć broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, stwarzając w ten sposób zagrożenie dla życia lub zdrowia człowieka;
 - 8) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, dokumenty zawierające informacje stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe;
 - 9) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2.
2. Żołnierz WSI, który podjął decyzję o użyciu broni palnej, powinien postępować ze szczególną rozważą, traktując broń jako ostateczny środek działania.
3. Użycie broni palnej powinno następować w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni palnej.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, dostosowane do sytuacji, warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, uwzględniając

ograniczenia w zakresie użycia broni palnej, a także sposób dokumentowania przypadków jej użycia.

Art. 23.

Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1-3, oraz na sposób zastosowania środków przymusu bezpośredniego lub użycia broni palnej przez żołnierzy WSI, osobie, wobec której została wykonana taka czynność albo wobec której został zastosowany taki środek lub użyta taka broń, przysługuje zażalenie do Sądu w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia czynności, zastosowania środka lub użycia broni. W sprawach tych stosuje się odpowiednio przepisy Kpk dotyczące postępowania odwoławczego w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych.

Art. 24.

1. W wypadku czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez WSI w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8, gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo gdy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą one nieskuteczne lub nieprzydatne, Sąd, na pisemny wniosek Szefa WSI, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.
2. Kontrola operacyjna jest prowadzona niejawnie i polega na:
 - 1) kontrolowaniu treści korespondencji;
 - 2) kontrolowaniu zawartości przesyłek;
 - 3) stosowaniu środków technicznych umożliwiających uzyskiwanie w sposób niejawnie informacji i dowodów oraz ich utrwalanie, a w szczególności treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych lub teleinformatycznych.
3. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Na pisemny wniosek Szefa WSI, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, Sąd może wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli.
4. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas prowadzenia kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawy albo dla zapobieżenia przestępstwu lub wykrycia przestępstwa, albo też dla ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów przestępstwa, Sąd, na pisemny wniosek Szefa WSI, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może wydać postanowienie o zarządzeniu kontroli operacyjnej na czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 3.
5. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji istotnych dla obronności państwa lub bezpieczeństwa Sił Zbrojnych albo zatarcie lub zniszczenie dowodów przestępstwa, Szef WSI może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, kontrolę operacyjną, zwracając się jednocześnie do Sądu z pisemnym wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez Sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej Szef WSI wstrzymuje kontrolę

operacyjną oraz zarządza protokolarne, komisyjne zniszczenie materiałów zgromadzonych podczas jej prowadzenia.

6. Sąd może zezwolić, na pisemny wniosek Szefa WSI, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, na odstąpienie od zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 5, jeżeli stanowią one dowód lub wskazują na zamiar popełnienia przestępstwa.

Art. 25.

1. Wniosek Szefa WSI, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 3-6, zawiera w szczególności:
 - 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
 - 2) opis sprawy lub przestępstwa, z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
 - 3) okoliczności uzasadniające potrzebę prowadzenia kontroli operacyjnej, w tym stwierdzonej albo prawdopodobnej bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków;
 - 4) dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;
 - 5) określenie celu, czasu i rodzaju kontroli operacyjnej.
2. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w art. 24 ust. 3-6, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wniosek, zgromadzonymi podczas prowadzenia kontroli operacyjnej zarządzonej w tej sprawie.
3. Wnioski, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 3-6, Sąd rozpoznaje jednoosobowo, przy czym czynności Sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków realizuje się w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kpk. W posiedzeniu Sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator i przedstawiciel Szefa WSI.
4. Trybu, o którym mowa w art. 24 oraz art. 25 ust. 2 i 3, nie stosuje się, jeżeli kontrola operacyjna jest prowadzona za wyrażoną na piśmie zgodą osoby będącej nadawcą lub odbiorcą przekazu informacji.

Art. 26.

1. Kontrolę operacyjną kończy się wraz z ustaniem przyczyn jej zarządzenia, nie później jednak niż z upływem okresu, na który została zarządzona.
2. Szef WSI informuje pisemnie Prokuratora Generalnego o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie - również o przebiegu tej kontroli, przedstawiając zebrane w jej toku materiały.
3. W przypadku uzyskania w toku prowadzenia kontroli operacyjnej dowodów, pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego, Szef WSI przekazuje Prokuratorowi Generalnemu materiały zgromadzone podczas prowadzenia tej kontroli, w razie potrzeby wraz z zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa.

4. Zgromadzone podczas prowadzenia kontroli operacyjnej materiały, które nie są istotne dla obronności państwa lub bezpieczeństwa Sił Zbrojnych albo nie stanowią informacji potwierdzających popełnienie przestępstwa, podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Szef WSI, po uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej.
5. Operatorzy świadczący usługi telekomunikacyjne w sieciach publicznych oraz podmioty świadczące usługi pocztowe są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez WSI kontroli operacyjnej.
6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas prowadzenia tej kontroli, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów oraz wzory stosowanych druków i rejestrów.

Art. 27.

1. Obowiązek uzyskania postanowienia Sądu, o którym mowa w art. 24 ust. 1, nie dotyczy informacji niezbędnych do realizacji przez WSI zadań określonych w art. 3 ust. 1, w postaci danych:
 - 1) identyfikacyjnych abonenta oraz dotyczących faktu, okoliczności i rodzaju połączenia lub prób uzyskania połączenia między określonymi zakończeniami sieci telekomunikacyjnej;
 - 2) dotyczących identyfikacji oraz lokalizacji zakończeń sieci telekomunikacyjnych, między którymi wykonano połączenie.
2. Udostępnienie przez operatora sieci telekomunikacyjnej danych, o których mowa w ust. 1, następuje nieodpłatnie na:
 - 1) pisemny wniosek Szefa WSI lub osoby przez niego upoważnionej;
 - 2) ustne żądanie żołnierza WSI, posiadającego pisemne imienne upoważnienie Szefa WSI, okazane wraz z legitymacją żołnierza WSI.
3. Operator sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany udostępnić dane, o których mowa w ust. 1, żołnierzowi WSI, o którym mowa w ust. 2.
4. Operator sieci telekomunikacyjnej zawiadamia Szefa WSI o ujawnieniu danych w trybie określonym w ust. 2 pkt 2.
5. Występowanie o informacje i dane, o których mowa w ust. 1, oraz ich udostępnianie może następować za pomocą sieci telekomunikacyjnej, w sposób ustalony przez Szefa WSI.

Art. 28.

1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz wykrycia sprawców i uzyskania dowodów mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawny nabycia, zbycia lub

- przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót jest zabroniony, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.
2. Szef WSI może zarządzić czynności, o których mowa w ust. 1, na czas określony, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, którego na bieżąco informuje o przebiegu tych czynności i ich wyniku.
 3. Czynności, o których mowa w ust. 1, nie mogą polegać na kierowaniu działaniami wyczerpującymi znamiona czynu zabronionego pod groźbą kary.
 4. W przypadku potwierdzenia informacji o przestępstwie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, Szef WSI przekazuje Prokuratorowi Generalnemu informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności określonych w ust. 1 wraz z zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa.
 5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, wzory stosowanych druków i rejestrów, a także sposób przechowywania, przekazywania oraz niszczenia materiałów i dokumentów uzyskanych lub wytworzonych w związku z realizacją tych czynności, uwzględniając ich niejawnny charakter.

Art. 29.

1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych zmierzających do udokumentowania tych przestępstw, albo ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa, Szef WSI może, przed wszczęciem postępowania karnego, zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania, przechowywania lub obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.
2. O zarządzeniu, przebiegu i wynikach czynności podjętych w trybie ust. 1 Szef WSI niezwłocznie pisemnie zawiadamia Prokuratora Generalnego, który może nakazać ich zaniechanie.
3. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, urzędy, instytucje i podmioty prowadzące działalność w dziedzinie poczty lub transportu, organy celne oraz organy Straży Granicznej są obowiązane dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub w części.
4. W przypadku potwierdzenia w toku czynności, o których mowa w ust. 1, informacji o przestępstwie, Szef WSI przekazuje Prokuratorowi Generalnemu informacje i materiały uzyskane w wyniku tych czynności wraz z zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa.
5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, wzory stosowanych druków i rejestrów, a także sposób przechowywania, przekazywania oraz niszczenia materiałów i dokumentów uzyskanych lub wytworzonych w związku z realizacją tych czynności, uwzględniając ich niejawnny charakter.

Art. 30.

Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 28 i 29, może być prowadzona kontrola treści korespondencji i zawartości przesyłek lub stosowane środki techniczne, na zasadach określonych w art. 24-26.

Art. 31.

Nie popełnia przestępstwa, kto będąc do tego uprawnionym, wykonuje czynności określone w art. 28 ust. 1, jeżeli zostały zachowane warunki, o których mowa w art. 28 ust. 3, a także kto wykonuje czynności określone w art. 29 ust. 1.

Art. 32.

1. W zakresie swoich zadań WSI mogą uzyskiwać informacje, w tym także niejawnie, gromadzić je, przechowywać, sprawdzać, analizować, przetwarzać i przekazywać.
2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, obieg informacji, w tym niejawnych, w jednostkach organizacyjnych WSI.

Art. 33.

1. Uprawnienia WSI, o których mowa w art. 32 ust. 1, mogą dotyczyć także danych osobowych, włącznie z danymi, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 i Nr 153, poz. 1271), oraz danymi z Krajowego Rejestru Karnego i Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności.
2. WSI mogą również korzystać z danych osobowych i innych informacji uzyskanych w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez uprawnione do tego organy, służby i instytucje państwowe, bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą.
3. Administrator zbioru danych jest obowiązany udostępnić WSI dane osobowe, o których mowa w ust. 1. Fakt udostępnienia tych danych WSI podlega ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych.
4. Udostępnianie danych osobowych, o których mowa w ust. 1, żołnierzowi WSI przez administratora zbioru danych następuje na podstawie pisemnego imiennego upoważnienia Szefa WSI, okazanego wraz z legitymacją żołnierza WSI.
5. Organy władzy publicznej uprawnione do prowadzenia zbiorów danych, na pisemny wniosek Szefa WSI, mogą wyrazić pisemną zgodę na udostępnianie danych zgromadzonych w zbiorach jednostkom organizacyjnym WSI za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych, jeżeli jednostki te spełniają łącznie następujące warunki:
 - 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;

- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
 - 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.
6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 i 2, przechowuje się przez okres, w którym są one niezbędne do realizacji ustawowych zadań wykonywanych przez WSI. Jednostki organizacyjne WSI dokonują weryfikacji tych danych nie rzadziej niż co 10 lat, licząc od dnia ich uzyskania, usuwając dane zbędne.
 7. Dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, podlegają protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu niezwłocznie po stwierdzeniu ich zbędności. Zniszczenie danych osobowych zarządza Szef WSI, po uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej.
 8. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania WSI informacji o osobie przez organy, służby i instytucje państwowe, o których mowa w ust. 2, uwzględniając zakres przekazywanych informacji, a także cel i organizację przekazywania informacji oraz sposób ich dokumentowania.
 9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 4, uwzględniając niezbędne dane upoważnionego żołnierza WSI.
 10. Minister Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, określi, w drodze zarządzenia, sposób i warunki uzyskiwania, przetwarzania i wykorzystywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz sposób zakładania i prowadzenia zbiorów tych informacji, jednostki organizacyjne WSI uprawnione do korzystania z tych zbiorów, przełożonych właściwych w tych sprawach oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych.

Art. 34.

1. W związku z wykonywaniem swoich zadań WSI zapewniają ochronę danych identyfikujących żołnierzy WSI i osób, o których mowa w art. 35 ust. 1, form, metod i sposobów wykonywania zadań, zgromadzonych informacji oraz ochronę własnych urządzeń, obiektów i obszarów.
2. Żołnierze WSI wykonując czynności operacyjno-rozpoznawcze, mogą posługiwać się dokumentami uniemożliwiającymi ustalenie danych identyfikujących żołnierza oraz środków, którymi posługuje się on przy wykonywaniu zadań służbowych.
3. Osoby udzielające WSI pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych mogą posługiwać się dokumentami, o których mowa w ust. 2.
4. WSI, na wniosek uprawnionych organów, służb i instytucji państwowych, sporządzają i wydają dokumenty wojskowe uniemożliwiające ustalenie danych identyfikujących żołnierzy, funkcjonariuszy albo pracowników tych organów, służb i instytucji, a także prowadzą rejestr tych dokumentów.
5. Na pisemny wniosek Szefa WSI, uprawnione organy, służby i instytucje państwowe wydają dokumenty i znaki identyfikujące osobom posługującym się

nimi jako funkcjonariusze lub pracownicy tych organów, służb lub instytucji państwowych.

6. Nie popełnia przestępstwa:

- 1) kto poleca sporządzenie lub kieruje sporządzeniem dokumentów, o których mowa w ust. 2-5;
- 2) kto sporządza dokumenty, o których mowa w ust. 2-5;
- 3) kto udziela pomocy w sporządzeniu dokumentów, o których mowa w ust. 2-5;
- 4) żołnierz WSI lub osoba wymieniona w ust. 3, posługujący się przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych dokumentami, o których mowa w ust. 2-5.

7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, sposób współdziałania właściwych organów, służb i instytucji państwowych z Szefem WSI przy prowadzeniu rejestru, o którym mowa w ust. 4, a także szczegółowy tryb wydawania dokumentów, o których mowa w ust. 4 i 5, uwzględniając wymogi dotyczące ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową.

8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, szczegółowy tryb wydawania, posługiwania się, przechowywania oraz ewidencjonowania dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3, a także sposób prowadzenia rejestru, o którym mowa w ust. 4.

Art. 35.

1. WSI przy wykonywaniu swoich zadań mogą korzystać, z zastrzeżeniem art. 36, z pomocy osób niebędących ich żołnierzami. Zabronione jest, z zastrzeżeniem ust. 2, ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy WSI przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych.
2. Ujawnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w art. 37 ust. 3.
3. Osobom, o których mowa w ust. 1, za udzielenie pomocy WSI może być przyznane wynagrodzenie wypłacane z funduszu operacyjnego WSI.
4. Osobom, o których mowa w ust. 1, w razie doznania uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku powstałego w czasie udzielania pomocy WSI lub w związku z jej udzielaniem, a także członkom rodzin zmarłych wskutek takiego wypadku, przysługuje jednorazowe odszkodowanie, renta inwalidzka i rodzinna oraz świadczenia wyrównawcze, na zasadach i w trybie, określonych w przepisach o świadczeniach osobistych na rzecz obrony w czasie pokoju.
5. Osobom, o których mowa w ust. 1, w związku z użyciem ich nieruchomości i rzeczy ruchomych oraz za instalowanie i eksploataowanie urządzeń technicznych przysługuje ryczałt, a także odszkodowanie za szkody dotyczące tych nieruchomości i rzeczy ruchomych powstałe w czasie udzielania pomocy i w związku z nią, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o świadczeniach rzeczowych na rzecz obrony w czasie pokoju.
6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio w przypadkach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 5 i 6.

Art. 36.

WSI przy wykonywaniu swoich zadań nie mogą korzystać z tajnej współpracy z osobami, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz.U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701, z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600, z 2002 r. Nr 14, poz. 128, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 765, Nr 153, poz. 1271 i Nr 175, poz. 1434 oraz z 2003 r. Nr 44, poz. 390 i Nr 99, poz. 921).

Art. 37.

1. Minister Obrony Narodowej może zezwalać żołnierzom WSI i pracownikom zatrudnionym w WSI oraz ich byłym żołnierzom i pracownikom, po ustaniu stosunku służbowego lub stosunku pracy w WSI, a także osobom udzielającym im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, na udzielenie informacji niejawnej określonej osobie lub jednostce organizacyjnej.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć udzielenia informacji o:
 - 1) osobie, jeżeli zostały one uzyskane w wyniku wykonywanych przez WSI albo inne organy, służby lub instytucje państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych;
 - 2) szczegółowych formach i metodach wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez WSI oraz środkach stosowanych w związku z wykonywaniem tych czynności;
 - 3) osobie udzielającej pomocy WSI, o której mowa w art. 35 ust. 1.
3. Zakazu, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się w przypadku żądania:
 - 1) prokuratora albo sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym w sprawie o czyn zabroniony, stanowiący zbrodnię przeciwko pokojowi, ludzkości oraz zbrodnię wojenną albo zbrodnię przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, a także przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu, jeżeli jego następstwem była śmierć człowieka;
 - 2) Sądu Apelacyjnego w Warszawie lub Rzecznika Interesu Publicznego, zgłoszonego w celu przeprowadzenia postępowania lustracyjnego lub w celu realizacji zadań Rzecznika Interesu Publicznego;
 - 3) uprawnionego organu, zgłoszonego w celu przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych.
4. Zakazu, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się również w przypadku żądania prokuratora lub sądu uzasadnionego podejrzeniem co do popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych.
5. W razie odmowy zwolnienia żołnierza WSI, pracownika zatrudnionego w WSI lub osoby udzielającej im pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej albo odmowy zezwolenia na udostępnienie dokumentów lub materiałów objętych

tajemnicą państwową, pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, Minister Obrony Narodowej przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz stanowisko zawierające wyjaśnienia okoliczności sprawy Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego.

6. Minister Obrony Narodowej zwalnia od obowiązku zachowania tajemnicy lub udostępnia dokumenty i materiały objęte tajemnicą, w przypadku gdy Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego.

Rozdział 4

Przepisy szczególne dotyczące służby wojskowej żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych

Art. 38.

1. Do żołnierzy WSI, w sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy dotyczące służby wojskowej żołnierzy zawodowych.
2. Do jednostek organizacyjnych WSI, w sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy dotyczące jednostek wojskowych Sił Zbrojnych.
3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, dodatkowe umundurowanie, ubiór, uzbrojenie i wyposażenie przysługujące żołnierzom WSI w związku z wykonywaniem przez nich zadań służbowych, uwzględniając specyfikę służby w WSI oraz wynikające z niej wymogi w zakresie umundurowania, ubioru, uzbrojenia i wyposażenia żołnierzy WSI.

Art. 39.

1. Kandydatów do służby WSI przyjmuje się spośród żołnierzy zawodowych pełniących czynną służbę wojskową jako służbę stałą lub służbę kontraktową.
2. Przyjęcie kandydata do czynnej służby wojskowej w WSI następuje po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, na które składają się:
 - 1) rozpatrzenie wniosku (podania) o przyjęcie do służby w WSI, kwestionariusza osobowego, a także dokumentów stwierdzających wymagane wykształcenie i kwalifikacje zawodowe oraz zawierających dane o dotychczasowym przebiegu służby i zatrudnienia;
 - 2) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej;
 - 3) postępowanie sprawdzające specjalne, określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych;
 - 4) ustalenie, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zdolności fizycznej i psychicznej do służby w WSI, w tym, w stosunku do kandydata na stanowisko wymagające szczególnych umiejętności lub predyspozycji - przeprowadzenie badania psychofizjologicznego.

3. Postępowanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, stosuje się odpowiednio do żołnierzy WSI. Szef WSI decyduje o wszczęciu postępowania wobec żołnierza WSI.
4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego wobec kandydatów do służby w WSI, a także wzór stosowanego kwestionariusza osobowego, uwzględniając czynności niezbędne do podjęcia przez właściwe organy decyzji dotyczącej żołnierza ubiegającego się o przyjęcie do tej służby.

Art. 40.

1. Żołnierza WSI, jeżeli jest to uzasadnione zadaniami wykonywanymi przez WSI, za jego pisemną zgodą, można oddelegować do wykonywania zadań służbowych poza WSI. W takim przypadku nie stosuje się przepisów o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych dotyczących wyznaczania do pełnienia służby poza resortem obrony narodowej i poza granicami państwa, a także delegowania do wykonywania zadań poza jednostką wojskową.
2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb oddelegowania, o którym mowa w ust. 1, oraz wysokość i sposób wypłacania uposażenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu żołnierzowi WSI, uwzględniając miejsce oraz charakter i zakres wykonywanych przez niego zadań służbowych poza WSI, a także określi, uwzględniając przepisy o ochronie informacji niejawnych, szczególne uprawnienia i obowiązki oddelegowanego żołnierza WSI, w tym również pełniącego służbę poza granicami państwa.
3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe uprawnienia i obowiązki oddelegowanego żołnierza WSI dotyczące realizowanych przez niego zadań WSI.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41.

W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844 i Nr 96, poz. 874) uchyla się art. 15.

Art. 42.

W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz.U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie podlega kontroli skarbowej celowość i sposób wykorzystywania środków budżetowych oraz mienia państwowego na cele specjalne w jednostkach organizacyjnych:

- 1) podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej,
- 2) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 3) Agencji Wywiadu,
- 4) Biura Ochrony Rządu,
- 5) Państwowej Straży Pożarnej,
- 6) Policji,
- 7) Straży Granicznej.”;

2) w art. 34b w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policji, Straży Granicznej, Wojskowym Służbom Informacyjnym i Żandarmerii Wojskowej.”;

3) w art. 36 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przy wykonywaniu zadań, o których mowa w ust. 1, kontrola skarbową współdziała z organami celnymi, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policją, Strażą Graniczną, Wojskowymi Służbami Informacyjnymi i Żandarmerią Wojskową.”.

Art. 43.

W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz.U. Nr 155, poz. 1016, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, z 2000 r. Nr 48, poz. 553 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 153, poz. 1271) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusze i żołnierze służb specjalnych upoważnieni odpowiednio przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu lub Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych działając w zakresie zadań ustawowych, po zawiadomieniu Prezesa Instytutu Pamięci, mogą mieć wgląd do danych zawartych w dokumentach gromadzonych przez Instytut Pamięci, w granicach upoważnienia.”.

Art. 44.

W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz.U. Nr 123, poz. 1353, Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804 oraz z 2003 r. Nr 113, poz. 1070) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kandydat ubiegający się o przyjęcie do służby w Żandarmerii Wojskowej może być poddany badaniom psychofizjologicznym.”;

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 45.

Żołnierze zawodowi, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią służbę w jednostkach organizacyjnych WSI działających na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, stają się żołnierzami WSI, z utrzymaniem dotychczasowych warunków służby i stanowisk służbowych, zachowując ciągłość służby.

Art. 46.

Rozkazy, decyzje, poświadczenia bezpieczeństwa, certyfikaty i świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego oraz umowy i porozumienia, odpowiednio wydane lub zawarte przez Szefa WSI na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, zachowują ważność, chyba że na podstawie odrębnych przepisów zostaną zmienione lub utracą ważność.

Art. 47.

W sprawach uregulowanych niniejszą ustawą do czasu wydania przewidzianych w niej przepisów wykonawczych stosuje się odpowiednio dotychczas obowiązujące przepisy dotyczące WSI, jednak nie dłużej niż 1 rok od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 48.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.